

वर्य wählbar (f. आ zur Frau); trefflich, vorzüglich; best unter (Gen. o. —°).
 वरवर kraus (vgl. बरबर).
 वर्ष, वर्षति (°ते), वृषते regnen, (pers. u. impers.) beregnen, überschütten mit (Instr.); p.p. वृष्ट. Caus. वर्षयति regnen lassen, beregnen mit (Instr.). अभि (auch Caus.) beregnen, überschütten, segnen mit (Instr.); p.p. अभिवृष्ट be- regnet, überschüttet mit (Instr.). प्र (anfangen zu) regnen, ausschütten, be- schütten. अभिप्र beregnen, regnen.
 वर्ष regnend (—°); n. m. Regen (auch übertr.), Pl. Regenzeit (beides auch f. आ); Jahr; Weltteil (7—9 angen.).
 वर्षण, f. ई regnend (meist —°); n. das Regnen, Ausschütten, Erguss.
 वर्षधर m. Eunuch (eig. Regen- d. i. Samenverhalter).
 वर्षन्त regnend; m. Regen.
 वर्षपात m. Pl. Regenguss.
 वर्षपूग m. n. Sgl. u. Pl. Regenmenge, Reihe von Jahren.
 वर्षवर m. = वर्षधर.
 वर्षवृद्ध im Regen gewachsen.
 वर्षशतवृत्त vor hundert Jahren geschehen.
 वर्षशतिन् hundertjährig.
 वर्षसहस्रवृत्त vor tausend Jahren geschehen.
 वर्षाकाल m. Regenzeit.
 वर्षारात्र m., रात्रि f. dass. (eig. R.nacht).
 वर्षार्ध Halbjahr.
 वर्षाशरद् f. Du. Regenzeit und Herbst.
 वर्षासमय m. Regenzeit.
 वर्षाह्न m. Frosch (eig. Rufer im Regen).
 वर्षिक (—°) -jährig.
 वर्षितर m. Regner.
 वर्षिता f. Abstr. zum folg.
 वर्षिन् (—°) regnend, spendend; -jährig.
 वर्षिमन् m. Weite, Breite.
 वर्षिष्ठ (Superl.) oberst, höchst, größt.
 वर्षीय (—°) -jährig.
 वर्षीयंस (Compar.) höher, größer als (Abl.); sehr groß o. alt.
 वर्षुक regnerisch, regnend; ausschüttend (Acc.).
 वर्षोपल m. Hagel (eig. Regenstein).

वर्षाघ m. Regenstrom, Platzregen.
 वर्षेर m. Regner.
 1. वर्षमन् m. Höhe, Oberstes, Scheitel.
 2. वर्षमन् n. Höhe, Spitze, Gröfse, Um- fang; Körper, Leib.
 वर्षा u. वर्ष regnerisch, Regen-; f. वर्षी Pl. Regenwasser.
 वर्ह s. 1. u. 2. बर्ह; zu 2 füge hinzu: वि sich in einander drücken.
 वल्, वलति, °ते sich wenden; sich äußern, zeigen. p.p. वलित gewandt, gebogen; begleitet von, verbunden mit (—°).
 वि sich abwenden. सम्, p.p. संवलित zusammengetroffen; gemischt o. ver- bunden mit (Instr. o. —°).
 वल m. Höhle; N. eines Dämons (vgl. बल).
 वलक n. Prozession.
 वलन n. Wendung; das Wogen, Wallen, Hervortreten, Sichzeigen.
 वलनिका f. Art Tanz.
 वलभिद् s. बलभिद्.
 वलभी (°भि) f. Söller, Zinne.
 वलय m. n. Armband, Kreis, Rund, Ein- fassung; adj. —° ungrenzt von.
 वलयित umwunden, umgrenzt von (Instr. o. —°).
 वलयिन् ein Armband habend; —° = vor.
 वलवृचघ्न u. s. w. s. बलवृचघ्न.
 वलाहक s. बलाहक.
 वलि u. वली f. Falte, Runzel.
 वलिन, वलिभ u. वलिमन्त faltig, runzelig.
 वलीमन्त gekräuselt.
 वलोमुख u. °वदन m. Affe (Runzelmund).
 वल्क m. n. Bast, Splint.
 वल्कल m. n. dass.; Bastgewand.
 वल्कलवन्त ein Bastgewand tragend.
 वल्कलाजिनवासस् in Bastgewänder und Felle gekleidet.
 वल्कलाम्बरधारण n. das Tragen von Bast- gewändern.
 वल्कलिन् Bast habend o. ein Bastgewand tragend.
 वल्कवासस् n. Bastgewand.
 वल्ग, वल्गति, °ते hüpfen, springen; p.p. वल्गित hüpfend, springend, flatternd (n. impers.). आ. प्र u. वि dass.